

ת"פ 36555/06 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 21-06-36555 מדינת ישראל נ' פלוני

בעניין:	מדינת ישראל ע"י ייחิดת התייעות מחוז ש"י	לפני:	כבוד השופט ארנון איתן
		נגד:	המאשימה
		הנאשם:	פלוני ע"י ב"כ עווה"ד אריאל הרמן

גזר דין (לא הרשעה)

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע ע"פ הודהתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוכנן המיחס לו עבירות של איומים, לפי סעיף 292 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), תקיפה סתם בת-זוג (2 עבירות), לפי סעיף 2(ב) לחוק העונשין.
2. סוכם בין הצדדים כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, כאשר המאשימה צינה בעת הצגת הסדר הטיעון, כי בכפוף למסר על תנאי, של"צ, והמלצות הتسקיר, וככל ותוכנו של הتسקיר יהיה חיובי, תעמוד על מסר ولو בעבודת שירות לצד ענישה נלווה, כאשר הסנגור יהיה חופשי בטיעונו, לרבות בסוגית ההרשעה.
3. על פי חלקו הכללי של כתב האישום, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הנאשם והגברת ש"ג (להלן: "**המתלוננת**") היו בני זוג והתגוררו ביחד (להלן: "**הבית**").
4. לבני הזוג תינוקת משותפת בת מספר חדשניים (קטינה הג', להלן: "**התינוקת**").
5. בעת ביצוע העבירה נשוא האישום הראשון, שהו בני הזוג בבית החולים הדסה עין כרם במחלקת הילדים בחדר מס' 71 עקב אשפוז התינוקת.
6. באישום הראשון נטען, כי ביום 20.5.2020 בשעה 06:00 או בסמוך לכך, בחדר בית החולים התעווררה התינוקת משנתה והחללה לבכות. באופן הניסיוב, ניסתה המתלוננת להרגיע את התינוקת ולטפל בה. משלא חדלה המתלוננת מבכיה, הוסיף הנאשם לעיר ולהתلون בפני המתלוננת.
7. בשים לב לאמר, נתגלו ויכוח בין בני הזוג במהלך נזף הנאשם במתלוננת ואמר לה שאינה יודעת לטפל בתינוקת

כראוי. בתגובה, פנתה אליו המתלוונת בבקשת שיסיע לה וניסה להרגיע את התינוקת במקומה כיוון שאינה מצלילה בכר.

8. או אז חיל ויכוח כאשר הרים הנאשם כפוף למול המתלוונת ואימע עליה בכך שאמר לה: "**אני אזרוק אותו עלייך**".

9. מיד ובהמשך, לקח הנאשם את עמוד העירי שהוא מחובר לתינוקת ודחף אותו בחזקה עם רגלו הימנית לעבר רגלי המתלוונת במטרה לפגוע בה. עמוד העירי פגע בכך רגלה והוא החלה לבכותות תוך ששכבה על המיטה.

10. באישום השני נטען, כי בשבועיים עברו ליום 5.9.2020, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עת שהו בבית, ניסה הנאשם לחתוף את מכשיר הפלפון מידת המתלוונת. באותו הנסיבות, המתלוונת לא שחררה את הפלפון מידת ובתגובה נשך אותה הנאשם ביד.

تسקיר שירות המבחן:

11. בתסקירותו תואר הנאשם בן 26, נשוי ואב לשני ילדים קטינים, מתגורר עם משפחתו בישוב אלון שבות, עובד כמורה בבית ספר יסודי ובמקביל לומד לתואר שני בהוראה.

12. תואר, כי בילדותו עבר עם משפחתו להתיגורר בארץ"ב ובהתו כבן 8 שנים, נשלח ע"י הוריו להתיגורר עם סבו וסבתו ברוסיה במשך 3 שנים, שם סבל מניכור ודחיה חברתיות על רקע מוצאו. בהיותו בן 12 התאחד עם הוריו ואחיוeschel המשפחחה חזרה לישראל. שירות המבחן תרשם כי, הייתה זו חוויה מורכבת עבור הנאשם שלא עבדה מעולם, ולהערכתם יש לבירר את השאלות על התנהלותו כאדם בוגר במיוחד בתחום היחסים הבינאישיים.

13. הנאשם השלם 12 שנות לימוד, שירת בצבא שירות מלא כלוחם אשר במהלך התגייר והוא נעדר רישום פלילי.

14. באשר למערכת היחסים מסר הנאשם, כי בגיל 21 הכיר את המתלוונת ולאחר חצי שנה נישאו. בני הזוג נשואים מזה כ- 4 שנים. המתלוונת כיהם בת 36 והיא אינה עובדת.

15. הנאשם תיאר התמודדות עם מציאות מורכבת וקשה (עמ' 2 לتسקיר), אשר הקשתה על בני הזוג ליצור מתחים וקונפליקטים רבים. יחד עם זאת לדבריו, לאחר מספר התרבותיות טיפוליות שונות שעברו יחד ולחוד, מערכת היחסים השתפרה וכיום מנהלים זוגיות מיטיבה.

16. בהתייחסותו לעברות בכתב האישום המתוון, מסר הנאשם, כי על רקע הקשיים אוטם תיאר בפניהם, בעקבות לחץ שగבר בעוד הוא עובד בלילות ולומד בבירורים, התקשה לשולט בкусו והגיב באלים. מתוך הכרה בעיתיות התנהגותו וכחلك מליקחת אחריות, פנה מיד ומיזמתו לטיפול פסיכולוגי, וקבעה טיפולית בתחום האלים במשפחה ושליטה בכעסיהם ולאחר מכן לטיפול זוגי (עמ' 3 לتسקיר).

17. שירות המבחן מסר, כי מפגישה עם המתלוונת על הלחצים והקשישים אשר עמדו התמודדו בני הזוג עוד מראשית נישואיהם, כפי שתיאר הנאשם. לדברי המתלוונת, הנאשם לקח אחריות על מעשיו באופן מיידי ופנה על דעת עצמו לטיפול, במטרה לרכוש כלים על מנת שהנהלות מסווג זה לא תישנה. עוד הוסיף, כי ביום הם מנהלים זוגיות

מיטיבה והדגישה, כי לא היו עוד אירופי אלימות.

18. שרות המבחן העיריך את גורמי הסיכון אל מול סיכוי השיקום והתרשם, כי הנאשם הינו אדם נורמלי, בעל יכולות וחזקות, נעדר רישום פלילי ולא דפוזים עבריים או אלימים. הוסף, שמאחר וה הנאשם לך אחירות והבנה לביעתיות בהתנהלותו, ונונה מיזמתו לטיפול, וכי התנהגותו באירוע הינה חריגה ואיירעה רק בשל תקופת המשבר אשר חוו בני הזוג, ובהיעדר גורמי תמייה להתחומות עם קשיים בינהיים, הסיכוי להישנות עבירות מצד הנאשם הינו נמוך.

19. נכון זאת, ובשל הטיפול אותו עבר הנאשם, שרות המבחן לא מצא לכלול בין המלצותיו את שילוב הנאשם בטיפול, ולהסתפק בהטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות.

20. באשר לשאלת הרשעה ציין שרות המבחן, כי על אף חומרת המעשים, לאחר והמדובר בנסיבות פלילית ראשונה, ומשום ובסיבות גבואה הרשעתו טוביל לפגיעה תעסוקתית בו, הומלץ על ביטולה של הרשעה.

תמצית טיעוני הצדדים:

21. בטעוניה לעונש הפנטה המأشימה לתוכנו החובי של תסקיר המבחן, וכן לעובדה כי הנאשם השתלב בטיפול מיזמתו- אישי וזוגי. לצד זאת צינה המأشימה, כי נכון חומרת העבירות, ובעיקר באישום הראשון, אין לקבל את המלצת שירות המבחן לביטול הרשעה, וביקשה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי לצד צו שירות לתועלת הציבור כפי שהומלץ בתסקיר.

22. הסניגור ביקש לאמץ את המלצות התסקיר במלואן, זאת נכון שניו שעשה הנאשם מיזמתו, לקיחת אחירות ופניה לטיפול אישי וזוגי, שיקום מערכת יחסיו עם בת זוגו, וכן נסיבותו של האירוע, כמו גם חלוף הזמן. עוד ציין, כי הרשעה טוביל לפגיעה בעבודתו של הנאשם.

23. הנאשם בסיום נטל אחירות על המעשים, ביקש להתחשב במצבו ותהליך השיקום אותו עבר מיזמתו, טרם הגשת כתב האישום.

24. המתלוונת הוסיף וחיזקה את דבריו הנאשם, וביקשה כי הרשעתו תבוטל, לאחר ויהי בכך כדי לפגוע בעתידם, ומשפחותם. עוד צינה, כי הנאשם השקיע בלימודיו ועובדתו במערכת החינוך, וכי הרשעה טוביל לפגיעה בפרנסתו, ודאי בנסיבות בהן הוא המפרנס היחיד במשפחה.

דין והכרעה:

25. במקרה דנן, הצדדים אינם חולקים בשאלת העונש, אלא בשאלת הרשעה בלבד.

26. הכלל במשפט הפלילי קובע כי הנאשם שהוכחה אשמהו ונקבע כי ביצע עבירה, יורשע בדיון ו ישא בעונשו. הימנעות

מהרשעה, הינה חrieg לכלל זה, והשימוש בו נעשה במסורת בהתאם לכללים שהתו בפסקת בית המשפט העליון. נפסק, כי ניתן הגיעו בגורם דין לסתור של אי הרשעה "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן הרשעה בדין לחומרתה של העבירה"(ר"ע 432/85 **גדעון נגד מדינת ישראל** (21.8.85)).

27. בפסק הדין המנחה בעניין זה, ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337, נקבעו שני תנאים מצטברים, המאפשרים להימנע מהרשעה בגין לנאים שנקבעו לגביי כי ביצע עבירה. "ראשית, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרא המיטים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..." .

28. בפסקה מאוחרת יותר נקבע שאי הרשעתו של הנאשם, שאשמו הוכחה, היא חrieg לכלל שכן יש בה ממד של פגעה בעקרון השוויון בפני הדיין. לפיכך נקבע שבתי המשפט מצוים לעשות שימוש מושכל וזהיר בסמכות שניתנה להם על פי סעיף 71א(ב) לחוק העונשין ולהימנע מהרשעת הנאשם רק במקרים חריגים בהם מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, וזאת בכדי למנוע פגעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק ובשיקול ענישה אחרים. (ראו בהרחבה: ע"פ 1082/06 **MICHAEL SHORAKI נ' מדינת ישראל** (20.6.06); וכן השוו אודות השימוש החrieg בסעיף אי הורשעה: רע"פ 1666/05 **יאיר טבסקי נ' מדינת ישראל** (24.03.05); ע"פ 1042/03 **מזרפלס שוטפות מוגבלת בע"מ (1974) נ' מדינת ישראל**, נח(1) 721 (2003)).

29. בע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נד(3), (17.8.00), (685) נקבע כי: "משמעותם בית המשפט לשקל אימתי יהיל את הכלל בדבר החומרה ומהו יהיל את החrieg בדבר הימנעות מהרשעה, נדרש איזו שיקולים המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותו האינדיבידואלית של הנאשם... במאזן השיקולים האמור גובר בדרך כלל השיקול הציבורי ורק נסיבות מיוחדות, חריגות יוצאות דופן ביותר תצדקה סטייה מחומרה מ对照检查 דיין בדרך הרשות העבירון, וזאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעבריין מהרשעה".

30. ראשית אצ"ן, כי על דרך הכלל איני סבור שיש מקום להורות על ביטול הרשעה בעבירות אלימות במשפחה, וזאת כמעט תמיד מקרים חריגים וויצו דופן. עבירות האלימות במשפחה הן מסווג העבירות שחומרתן רבה, ותוצאתן במקרים רבים קשה, עד שאין כמעט מקום להתחשב בנזק שייגרם לנائب, על פני הנזק שנגרם לנפגעי העבירה, וכן מתוור שיקולים הנוגעים בהרთעת הרבים.

31. יחד עם זאת, מצאתי שהמקרה שלפני נכנס בוגדר החריגים המצדיקים סטייה מקביעה זו, וזאת מטעמים אלו:

א. הנائب הינו בחור צער כבן 26, נעדר רישום פלילי, אשר נטל אחריות על מעשיו הן בבית המשפט והן בשירות המבחן.

ב. מאז האירוע החלפו כארבע שנים, ומazel לא נפתחו כנגד הנائب תיקים נוספים. לעומת זאת אמר מגובה בדברי המתלוונת בפני שירות המבחן.

ג. נסיבות האירוע מבלי להקל בהן ראש, נעשו על רקע משבר ולחץ בהם היה נתון הנאשם, ולא משום קווים אלימים באישיותו של הנאשם, כך גם לדעת גורמי המקצוע. (ראו תסקיר: עמוד 2 פיסקה 6, עמוד 3 פיסקה 2).

ד. שרות המבחן ערך שיחות עם מסגרות הטיפול בהם הנאשם נטל חלק מיזמתו, והודיעו שהתקבל הינו חיובי. בנוסף, שוחח שירות המבחן גם עם המתלוונת שתיארה شيئا' משלי של הנאשם וכן בקשר הזוגי ביניהם. להתרשומות שירות המבחן, נוכח תהליכי טיפולים אלו, אין עוד צורך בשילוב הנאשם הטיפול, שכן הסיכון לביצוע עבירה דומה בעתיד הינו נמור.

ה. הבאתם במסגרת שיקולו' ALSO גם את הרקע בו צמח הנאשם כמפורט בתסקיר. על אף זאת, הנאשם סיים את לימודיו, התגייס לשירות צבאי משמעותי כלוחם, סיים שני תארים אקדמיים, כל זאת ללא עורף משפחתי תומך. בעקבות המלחמה, הנאשם גיס פעמיים בצו 8, והוא נוטל חלק במאץ המלחמתי בתפקיד לחימה. הנאשם עתיד לשוב לשירות מילואים פעיל בחודש יוני הקרוב. (ראו: מסמך שהוגש לעוני לאחר הדיון בפרשת העונש ביום 28.2.2024).

ו. עדמת שירות המבחן בכל הנוגע לנאשם הינה כאמור חיובית מאוד, ואף קיימת המליצה לסיום היליך מבלי להרשייעו. לדעתם, הרשותה הנאשם טוביל בסבירות גבוהה לפגעה ממשית בתחום עיסוקו, כמו שימוש מורה בבית ספר יסודי, ובונה את עתידו בתחום ההוראה.

32. אדגיש, כי עיר אני לאישומים בהם הודה הנאשם ומדיניות הענישה הנהוגת, אולם בשים לב למכלול הטעמים המפורטים לעיל, וכן עדמת המתלוונת בפניי, מצאתי לאמץ עדמת שירות המבחן ולהורות על ביטול הרשותה של הנאשם, תוך שיטולו עליו העונשים הבאים:

- א. הרשותו בדיון של הנאשם מבוטלת, תוך קביעה שהנאשם ביצע את העבירות בהן נקבעה אשמו.
- ב. צו שירות לINUE תועלת הציבור בהיקף 200 שעות בהתאם לתוכנית אותה יגיש שירות המבחן לאישור בית המשפט בתוך 60 יום.

ג. התחייבות ע"ס 3500忿ן שלא יעבור את העבירות בהן נקבעה אשמו במשך שנה מהיום. רשמתי את התחייבות הנאשם בפניי בע"פ.

33. **הmozcirot tshlich haatuk haahalata לשירות המבחן.**

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' אדר א' תשפ"ד, 10 מרץ 2024, במעמד הנוכחים.